

Sygn. akt: VU 567/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 grudnia 2013 roku

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Mirosława Molenda-Migdalewicz

Protokolant: Katarzyna Awsiukiewicz

po rozpoznaniu w dniu 4 grudnia 2013 r. w Legnicy

sprawy z wniosku F. L.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

na skutek odwołania F. L.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 4 marca 2013 roku

znak (...)

oddala odwołanie

Sygn. akt VU 567/13

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. na mocy decyzji z dnia 04 marca 2013 r., znak (...) po rozpatrzeniu wniosku z dnia 25 lutego 2013r. odmówił wnioskodawcy prawa do emerytury.

W uzasadnieniu organ rentowy podał, powołując się na art. 184 ust.1 i 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz na § 4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, iż wnioskodawca nie udowodnił 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Zdaniem organu rentowego ubezpieczony w dniu wejścia w życie ustawy (01 styczeń 1999r.) udowodnił 27 lat, 1 miesiąc i 15 dni stażu sumarycznego oraz 5 lat, 9 miesięcy i 2 dni okresu pracy w warunkach szczególnych wobec wymaganych 15 lat. Organ nie uwzględnił do pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia:

- od dnia 21.10.1971 r. do 31.05.1975r. w (...)Spółdzielni (...) w G.;
- od dnia 13.06.1975 r. do 31.08.1978 r. w (...)Spółdzielni(...) w L.;
- od dnia 12.09.1978 r. do 14.01.1979 r. w (...) Przedsiębiorstwie (...) w Z.;

- od dnia 19.10.1984 r. do 31.08.1990 r. w Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w L., ponieważ wnioskodawca nie przedłożył świadectw wykonywania pracy w szczególnych warunkach.

Dnia 21 marca 2013r. wnioskodawca wniósł odwołanie od powyższej decyzji ZUS. W odwołaniu ubezpieczony podnosi, iż posiada wszystkie świadectwa pracy zakładów w których był zatrudniony na stanowisku spawacza w pełnym wymiarze czasu pracy.

W odpowiedzi organu rentowego na powyższe odwołanie wnosi on o jego oddalenie podtrzymując treść zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

F. L., ur. (...), wykształcenie podstawowe, z zawodu spawacz. Na dzień 01 stycznia 1999r. wykazał 27 lat, 1 miesiąc i 15 dni okresów składkowych i nieskładkowych. Nie przystąpił do OFE. Udowodnił 5 lat, 9 miesięcy i 2 dni stażu pracy w szczególnych warunkach. Wiek emerytalny 60 lat osiągnął (...)

(bezsporne)

W okresie zatrudnienia w (...)Spółdzielni (...) w G.w latach od 21.10.1971 r. do 31.05.1975 r. odbył podstawowy kurs spawania elektrycznego i spawania acetylenowego w okresie od 02.11.1974 r. do 05.04.1975 r.. Uprawnienia spawalnicze zdobył 05.04.1975 r..

Dowód: akta osobowe– świadectwo pracy, wyjaśnienia wnioskodawcy – nagranie audio-wideo 00:35:10.

W latach od dnia 13.06.1975 r. do 31.08.1978 r. wnioskodawca był zatrudniony w (...)Spółdzielni (...)w L.na stanowisku spawacza. Zakład zajmował się produkcją tacek, piecy do centralnego ogrzewania, kotłów, spawaniem kominów. Wnioskodawca w pełnym wymiarze czasu pracy zajmował się spawaniem elektrycznym, gazowym i przy wycinaniu palnikiem acetylenowym.

Dowód: akta sądowe, akta ZUS - świadectwo pracy, k. 5; zeznania świadka –H. T., nagranie audio- wideo 00:21:36; wyjaśnienia wnioskodawcy – nagranie audio – wideo 00:40:40.

W latach od dnia 12.09.1978 r. do 14.01.1979 r. wnioskodawca był zatrudniony w (...) Przedsiębiorstwie (...) w Z. na stanowisku spawacz - monter. Na początku zatrudnienia pracował w Polsce, a następnie przebywał na kontrakcie w dawnej NRD gdzie w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace przy spawaniu elektrycznym oraz gazowym konstrukcji stalowych i rurociągów. Była to praca na wysokościach.

Dowód: akta osobowe – świadectwo pracy; wyjaśnienia wnioskodawcy – nagranie audio – wideo 00:42:15.

W latach od dnia 19.10.1984 r. do 31.08.1990 r. wnioskodawca był zatrudniony w Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w L.. W powyższym zakładzie wykonywał w pełnym wymiarze czasu pracy prace przy spawaniu grzejników, które były następnie montowane na klatkach schodowych oraz przy spawaniu rur do centralnego ogrzewania.

Dowód: akta osobowe – umowa o pracę, angaże, świadectwo pracy; zeznania świadków – M. R.- nagranie audio-wideo 00:15:56, J. T. - nagranie audio – wideo 00:28:36; wyjaśnienia wnioskodawcy – nagranie audio-wideo 00:46:20.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie jest nieuzasadnione.

Zgodnie z treścią art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonym urodzonym przed 01 stycznia 1949r., będącym pracownikami zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt.1, tj. innym niż 65 lat dla mężczyzn. Wiek emerytalny, o którym mowa w ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz

warunki, na podstawie których osobom zatrudnionym w szczególnych warunkach przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych, tj. Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. I tak zgodnie z § 4 tego rozporządzenia pracownik, który wykonywał pracę w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn, 2) ma wymagany okres zatrudnienia 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Z mocy art. 184 ust. 1 ustawy emerytalnej cytowane przepisy znajdują zastosowanie w stosunku do ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948r., którym przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (01.01.1999r.) osiągnęli:

1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz

2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa (ust. 2).

W sprawie bezspornym był fakt, iż w dacie złożenia wniosku o emeryturę wnioskodawca miał wymagany przepisem art. 27 ustawy emerytalnej okres składkowy i nieskładkowy - 25 lat, nie przystąpił do OFE. Nadto – w ocenie organu rentowego – na dzień 01 stycznia 1999r. udowodnił 5 lat, 9 miesięcy i 2 dni pracy w szczególnych warunkach wobec wymaganych 15 lat. Wiek emerytalny osiągnął w dniu (...)

Wnioskodawca wskazywał natomiast, że ma wymagany 15 – letni okres pracy w szczególnych warunkach, bowiem jako taki należy uznać zakwestionowany przez ZUS okres zatrudnienia.

Sąd podzielił stanowisko organu rentowego w tym zakresie, że wnioskodawca nie ma wymaganego 15 – letniego okresu pracy w warunkach szczególnych.

Okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. są okresy w których praca w szczególnych warunkach wykonywana była stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku i tylko praca wymieniona w wykazie A załącznika do rozporządzenia. Przy czym dla oceny czy konkretna praca była pracą wykonywaną w szczególnych warunkach decydujące znaczenie ma nie sama nazwa zajmowanego stanowiska a czynności w jej ramach faktycznie wykonywane (vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 28 grudnia 2012 r., sygn. akt III AUa 1192/12, LEX nr 1240032; wyrok

Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 27 lutego 2013 r., sygn. akt III AUa 1221/12, LEX nr 1294841). Do kognicji Sądu należy zatem samodzielne ustalenie, jakie prace wykonywał wnioskodawca i czy prace te należy zaliczyć do prac w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (por. także wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 28 lutego 2013 r., sygn. akt III AUa 910/12, LEX nr 1293579). Postępowanie sądowe o świadczenia emerytalno-rentowe regulowane jest przepisami kodeksu postępowania cywilnego, które nie zawiera ograniczeń dotyczących postępowania dowodowego co oznacza, iż okoliczności, od których uzależnione jest prawo do emerytury mogą być wykazywane wszelkimi środkami dowodowymi przewidzianymi w kodeksie postępowania cywilnego, w tym także zeznaniami świadków czy opiniami biegłych (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 11 września 2012 r., sygn. akt III AUa 291/12, LEX nr 1223240).

Z materiału dowodowego zgromadzonego w rozpatrywanej sprawie wynika, iż wnioskodawca w latach od dnia 13.06.1975 r. do 31.08.1978 r. pracując w (...)Spółdzielni (...) w L., w latach od dnia 12.09.1978 r. do 14.01.1979 r. pracując w (...) Przedsiębiorstwie (...)w Z., w latach od dnia 19.10.1984 r. do 31.08.1990 r. pracując w Spółdzielni Mieszkaniowej (...)w L.stale (codziennie) i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku

pracy wykonywał prace wymienione w wykazie A, dziale XIV, poz. 12 załącznika do Rozporządzenia RM z 1983r. czyli prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowowodorowym. Fakt ten potwierdzają bezspornie zeznania świadków jak też wyjaśnienia wnioskodawcy i jego akta osobowe.

Sąd nie uznał jako pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia wnioskodawcy w (...)Spółdzielni (...)w G.w latach od 21.10.1971 r. do 31.05.1975 r.. W świadectwie wykonywania pracy znajdującym się w aktach osobowych Skarżącego znajduje się zapis, iż przez cały okres zatrudnienia zajmował stanowisko robotnika niewykwalifikowanego. Natomiast w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dnia 15 stycznia 2013 r. stwierdzono, iż wnioskodawca w okresie zatrudnienia w (...)Spółdzielni (...)stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace przy spawaniu i wycinaniu gazowym. W aktach osobowych Skarżącego nie ma zmiany angażu pracy ze stanowiska robotnika niewykwalifikowanego na stanowisko spawacza. Wnioskodawca wyjaśnił, iż prace spawalnicze wykonywał od początku zatrudnienia w Spółdzielni (...) pomimo, iż uprawnienia spawalnicze zdobył dopiero 05 kwietnia 1975 r.. Potwierdził to świadek B. G., nie będąc jednak pewnym czy wnioskodawca wykonywał prace spawacza stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Wobec istniejących odnośnie tego okresu zatrudnienia rozbieżności Sąd nie ustalił w oparciu o materiał dowodowy zgromadzony w sprawie od kiedy wnioskodawca wykonywał pracę na stanowisku spawacza.

Wobec powyższego okres zatrudnienia w (...)Spółdzielni (...) jako niedostatecznie udowodniony przez wnioskodawcę Sąd nie zaliczył do pracy w szczególnych warunkach uprawniającej do niższego wieku emerytalnego.

Mając na uwadze powyższe Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kodeksu postępowania cywilnego oddalił odwołanie F. L. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 04 marca 2013r., znak (...).